

Ferskvandsfiskeriforening til Landbrugsministeriet indsendt Forslag til Ordning af Udclækningsanstaltens Fangst i Fredningstiden foreslaas blandt andet, at der skal gøres Anmeldelse om Fangsten til Landbrugsministeriet, og at Anstalterne skulle udsætte 10 pCt. af den af Rognen udclækkede Yngel i det Vand, hvori Fangsten af Moderfisk har fundet Sted. Dette kan dog ikke anses for tilstrækkelig betryggende. En planmæssig Ordning af Fiskeriforholdene i de Vandløb, hvori disse fra Havet opgaende Fiskearter lege, er den første Betingelse for Fiskeriets Udvikling og hertil hører blandt andet, at de enkelte Lodsejere bør indordne sig under en efter de stedlige Forhold afpasset fælles Plan for Fiskeriet. Efter Foreningens Forslag ville Anstalterne ligesom nu kunne slutte Kontrakt med de enkelte Lodsejere, og den Ulempe, som er forbunden med den bestaaende Ordning, hvorefter de Lodsejere, med hvilke Anstalterne træffe Aftale, for en øjeblikkelig Fordels Skyld kunne indfange de fredede Fisk, paa de Strækninger, hvor de have Ret til Fiskeriet, være sig ved Legepladserne eller andet Steds, selv om saadan Fangst er til stor Skade for Fiskeriet i sin Helhed, fjærnes ikke herved. Navnlig ville de Lodsejere, der have Ret til Fiskeriet paa Legepladserne, være i Stand til næsten ganske at kunne hindre Fiskene i at komme til at lege og ville i alt Fald ved at slæbe med Vaad over Legepladsen ødelægge det meste af den Rogn, der allerede maatte være lagt. En saadan Ordning vilde sandsynligvis føre til, at Vandløbets Fiskebestand maatte formeres alene ved Hjælp af den Yngel, som efter Fiskeriforeningens Forslag skulde ydes som Erstatning. En Udvikling af Fiskeriet vil i de fleste Tilfælde neppe kunne ske paa denne Maade. Der kan ikke være Tvivl om, at Fiskeriet vil fremmes langt bedre ved Fredning i Legetiden, og Tilladelse til Fangst i Fredningstiden bør derfor kun gives, naar der haves Sikkerhed for, at Tilladelsen ikke vil blive misbrugt, hvilket man som Regel kun kan have tilstrækkelig Garanti for paa Steder, hvor Fiskeriet er ordnet ved Regulativ. Forholdet vil paa saadanne Steder hensigtsmæssig kunne ordnes paa den i nærværende Paragraf foreslaaede Maade gennem en Samvirken mellem de stedlige Regulativ-Bestyrelser og Landbrugsministeriet. Tilladelsen foreslaas derfor givet efter Andragende fra Regulativbestyrelsen og kun paa de Betingelser, som Ministeriet i hvert enkelt Tilfælde maatte finde fornødne af

Hensyn til de mere almene Fiskeriinteresser, hvorved bemærkes, at det bl. a. paatænkes at forlange Udsættelse af et vist Kvantum Yngel i det paagældende Vand. Bestyrelsen maa da være ansvarlig for, at de af Ministeriet foreskrevne Betingelser iagttages, medens den nærmere Aftale med Anstalterne træffes af Bestyrelsen. Ved denne Ordning vil det ogsaa kunne opnaas, at den Indtægt, der indkommer ved Salget af Rognen kan komme samtlige i Fiskeriet interesserede til gode, bl. a. ved Anvendelse af Indtægten til Ophjælpning af Fiskeriet i det paagældende Vand, idet Regulativerne meget godt kunne indeholde Bestemmelser i saa Henseende. Da et virksomt Tilsyn fra det offentlige Side ved Udøvelsen af selve Fiskeriet i Fredningstiden ifølge Sagens Natur ikke lader sig udføre uden uforholdsmæssig store Udgifter, forventes det, at Regulativbestyrelsen, der ogsaa har Ansvar for, at Fiskeriet foregaar paa betryggende Maade, vil støtte Lovens Bestræbelser for Fiskeriets Udvikling, bl. a. ved at drage Omsorg for, at Fiskeriet i Fredningstiden kun overlades til paalidelige og kyndige Folk. Ubetinget at fastholde, at Tilladelse til Fangst i Fredningstiden kun kan gives, naar Fiskeriet i det paagældende Vand er ordnet ved Regulativ, vil dog i flere Tilfælde være ubilligt. Tilladelse bør saaledes ogsaa kunne gives, naar Vandet er i Enkeltmands eller et Selskabs Eje og endvidere, naar særlige Forhold medføre, at Regulativ vanskelig kan oprettes, hvilket ofte vil være Tilfældet ved smaa Vandløb, hvor Fiskeriet og Interessen for dette er ringe.

Ved de i det foregaaende fremsatte Bemærkninger om Fangst af Fisk for at forsyne Udclækningsanstalter med Rogn er der navnlig tænkt paa Ørreden, idet det er denne Fiskeart, som for Tiden udclækkes i størst Mængde, men tilsvarende Betragtninger kunne ogsaa gøres gældende med Hensyn til de andre i denne Paragraf ommeldte Fisk. Medens der for Laks og Forels Vedkommende bør stilles lige saa strenge Fordringer som for Ørredens, kan det med Hensyn til Fangst i Fredningstiden af de andre fredede Fisk neppe anses for nødvendigt at forlange, at der som Regel skal være oprettet Regulativ, hvorimod det formentlig er tilstrækkelig betryggende, at Fangst kun maa finde Sted, naar der er meddelt Samtykke dertil af Landbrugsministeren, til hvem det da bør overlades at afgøre, om Tilladelse under de givne Forhold bør meddeles, og da paa hvilke Betingelser.